

Sygn. akt III C 816/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo – akcyjnej w W.

przeciwko R. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt III C 816/16

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

W dniu 22 stycznia 2016 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo – akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. Z. kwoty 689,32 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że zobowiązania pozwanego wynikają z niezapłaconych faktur, noty odsetkowej i opłaty wyrównawczej, wystawionych na podstawie umowy łączącej pozwanego z (...) S.A., a której przedmiotem były usługi multimedialne. Wierzytelności z tej umowy zostały przeniesione z (...) S.A. na powoda umową cesji z dnia 18 listopada 2015 r. Na dochodzoną pozwem kwotę złożyły się: 115,02 zł z faktury z dnia 19 września 2013 r., 1,14 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w jej zapłacie liczonych od 4 października 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu; 129,46 zł z faktury z dnia 21 października 2013 r., 1,59 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w jej zapłacie liczonych od 5 listopada 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu; 127,81 zł z faktury z dnia 24 listopada 2013 r., 1,57 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w jej zapłacie liczonych od 9 grudnia 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu; 126,30 zł z faktury z dnia 18 grudnia 2013 r., 1,55 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w jej zapłacie liczonych od 2 stycznia 2014 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu; 7,46 zł wynikająca z noty odsetkowej z dnia 19 września 2013 r.; 175 zł z faktury z dnia 22 stycznia 2014 r., 2,15 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w jej zapłacie liczonych od 6 lutego 2014 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Pozwany w sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swą rzecz kosztów postępowania, podnosząc zarzut nieudowodnienia istnienia roszczenia oraz – z ostrożności – jego przedawnienia. Pozwany zarzucił również, że z przedłożonej umowy cesji nie wynika, by pozwany był dłużny powodowi jakąkolwiek kwotę, wskazanie bowiem w załączniku do umowy nazwiska i kwot nie stanowią dowodu na istnienie wierzytelności. Pozwany zakwestionował również skuteczność umowy cesji, wobec niewykazania umocowania osób, które ją podpisały do działania w imieniu stron tej umowy.

Na rozprawie pozwany podtrzymał swe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2013 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła pozwanemu R. Z. fakturę za usługi telekomunikacyjne na kwotę 128,67 zł z terminem płatności 3 października 2013 r.

W dniu 19 września 2013 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła pozwanemu notę obciążeniową na kwotę 7,49 zł.

W dniu 21 października 2013 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła pozwanemu fakturę za usługi telekomunikacyjne na kwotę 129,46 zł z terminem płatności 4 listopada 2013 r.

W dniu 24 listopada 2013 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła pozwanemu fakturę za usługi telekomunikacyjne na kwotę 127,81 zł z terminem płatności 8 grudnia 2013 r.

W dniu 18 grudnia 2013 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła pozwanemu fakturę za usługi telekomunikacyjne na kwotę 126,30 zł z terminem płatności 1 stycznia 2014 r.

W dniu 22 stycznia 2014 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła pozwanemu R. Z. notę obciążeniową opiewającą na 175 zł tytułem opłat wyrównawczych w wysokości przyznanej ulgi z terminem płatności 5 lutego 2014 r.

dowody:

- faktury k. 22- 23, 24-25, 26-27, 28-29

- nota obciążeniowa z dnia 19.09.2013 r. k. 30

- nota obciążeniowa z dnia 22.01.2014 r. k. 31

W dniu 18 listopada 2015 r. podpisano umowę cesji wierzytelności pomiędzy spółką (...), w imieniu której działały K. I. i M. G., a powodem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką komandytowo – akcyjną w W., reprezentowaną przez P. C. jako pełnomocnika. Umową tą objęto wierzytelności pieniężne wynikające z zawartych przez (...) S.A. umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych w stosunku do dłużników wymienionych w załączniku nr 1 i 2 do umowy, które spółka ta przeniosła na powoda w celu ich dalszej windykacji. Zgodnie z § 4 ust. 3 umowy, wierzytelności te miały przejść na powoda, pod warunkiem zapłaty spółce (...) wynagrodzenia.

Bliżej nieustalona osoba oraz K. I., jako członek zarządu spółki (...), udzieliły w dniu 16 listopada 2015 r. pełnomocnictwa M. G. do zawarcia w imieniu tej spółki z powodem umowy cesji wierzytelności, której lista stanowiła załącznik do pełnomocnictwa.

Do reprezentowania powoda uprawniony jest komplementariusz – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., w imieniu której do składania oświadczeń jest uprawniony prezes zarządu samodzielnie bądź co najmniej dwóch członków zarządu działających łącznie albo członek zarządu działający łącznie z prokurentem. Prezesem zarządu tej spółki był do 15 lutego 2016 r. M. H., a P. C. – jednym z członków zarządu.

W wykazie wierzytelności ujęto wierzytelności wobec pozwanego z faktury z dnia 19 września 2013 r. na kwotę 115,02 zł, z noty z dnia 19 września 2013 r. na kwotę 7,46 zł, z faktury z dnia 21 października 2013 r. na kwotę 129,46 zł, z

faktury z dnia 24 listopada 2013 r. na kwotę 127,81 zł, z faktury z dnia 18 grudnia 2013 r. na kwotę 126,30 zł, z noty obciążeniowej z dnia 22 stycznia 2014 r. na kwotę 175 zł.

W dniu 30 listopada 2015 r. M. G. sporządziła oświadczenie, w którym wskazała, że warunek uiszczenia wynagrodzenia zgodnie z umową cesji z dnia 18 listopada 2015 r. został spełniony, w związku z czym wierzytelności zostały przeniesione na powoda.

Pismem z dnia 16 grudnia 2015 r. powód zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności wynikających z faktur z dnia 19 września 2013 r., 21 października 2013 r., 24 listopada 2013 r., 18 grudnia 2013 r. oraz not z dnia 19 września 2013 r. i 22 stycznia 2014 r. i wezwał go do zapłaty wynikających z nich należności.

dowody:

- umowa cesji z dnia 18.11.2015 r. k. 32-38
- pełnomocnictwo k. 41
- wykaz wierzytelności k. 39-40
- oświadczenie k. 42
- zawiadomienie o przelewie k. 43-44
- odpisy z KRS k. 45-51, 52-56

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynikało z uzasadnienia pozwu źródłem roszczeń powoda była umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, którą pozwany miał zawrzeć z (...) Spółką akcyjną w W., a która stanowić miała podstawę wystawienia faktur VAT oraz not obciążeniowych – odsetkowej oraz opiewającej na opłaty wyrównawcze.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, której elementy określono w ust. 3 tego artykułu. Z powyższego przepisu wynika, iż źródłem wzajemnych praw i obowiązków stron umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest przede wszystkim umowa. To umowa stanowi podstawę świadczenia usług telekomunikacyjnych, a także kreuje obowiązek zapłaty opłat abonamentowych i innych, jak opłata wyrównawcza. Dokumenty księgowe, jak faktury, czy noty obciążeniowe, mają charakter wtórny, nie stanowią źródła zobowiązania. Mimo jednak zarzutu pozwanego niewykazania przez powoda istnienia zobowiązania, powód nie przedłożył umowy, w świetle której pozwany zobowiązany byłby do zapłaty należności za usługi telekomunikacyjne, czy opłaty wyrównawczej, co więcej powód nie wyjaśnił na jakiej podstawie opłata ta została naliczona. Skoro powód nie udowodnił, że pozwany zobowiązany był do świadczeń w określonej w fakturach wysokości i terminie, trudno uznać, że zasadne było naliczenie odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie tych świadczeń, a tym samym wystawienie noty obciążeniowej z dnia 19 września 2013 r.

Podnieść należy, iż w myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, zaś zgodnie z § 2 tego przepisu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W świetle art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Warunkiem skuteczności przelewu jest istnienie

wierzytelności będącej jego przedmiotem. Skoro powód nie wykazał, iż spółce (...) przysługiwały wobec pozwanego dochodzone pozwem roszczenia, tak co do zasady, jak i wysokości, już z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu.

Nawet gdyby uznać, że wierzytelności ujęte w fakturach i notach obciążeniowych złożonych do akt istniały, to powód, pomimo zarzutów pozwanego nie udowodnił, że umowę cesji z dnia 18 listopada 2015 r. zawarto skutecznie.

W imieniu spółki (...) umowę podpisały K. I., co do której wskazano, iż jest ona członkiem zarządu tej spółki i (...), legitymująca się pełnomocnictwem z dnia 16 listopada 2015 r. do zawarcia w imieniu tej spółki z powodem umowy cesji wierzytelności, której lista stanowić miała załącznik do pełnomocnictwa. Pełnomocnictwo to podpisane zostało przez dwie osoby, z których jedynie K. I. można zidentyfikować. Nie jest wiadome jednak kto podpisał to pełnomocnictwo oprócz K. I.. Nie sposób również zweryfikować, czy K. I. była członkiem zarządu spółki (...) upoważnionym do jej reprezentowania, bowiem powód nie przedłożył odpisu z KRS tej Spółki, pozwalającego na ustalenie ani sposobu reprezentacji, ani kręgu osób uprawnionych do jej reprezentowania.

Brak jest również dowodów na to, by P. C. był uprawniony do jednoosobowego reprezentowania powoda przy zawieraniu tejże umowy. Do działania w imieniu powoda w świetle odpisu z KRS tej spółki uprawniony jest komplementariusz – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., w imieniu której do składania oświadczeń jest uprawniony prezes zarządu samodzielnie bądź co najmniej dwóch członków zarządu działających łącznie albo członek zarządu działający łącznie z prokurentem. Jak wynika z odpisu z KRS komplementariusza powoda, prezesem zarządu tej spółki był do 15 lutego 2016 r. M. H., a zatem tylko on upoważniony był do jego jednoosobowego reprezentowania, zaś P. C. był jednym z członków zarządu, który mógł działać łącznie z innym członkiem zarządu bądź prokurentem. Wprawdzie z umowy cesji wynika, że P. C. działał jako pełnomocnik powoda, to jednak stosownego pełnomocnictwa nie złożono do akt. O ile powód, występując z powództwem o zapłatę należności, które miały być objęte umową cesji, w sposób dorozumiany mógł zatwierdzić czynności P. C., działającego bez należytego umocowania, to brak jest podstaw do przyjęcia tożsamego skutku w odniesieniu do K. I. i M. G..

W tej sytuacji brak było podstaw do przyjęcia, iż umowę cesji z dnia 15 listopada 2015 r. w imieniu (...) Spółki akcyjnej w W. zawarto skutecznie, a to czyniło również powództwo bezzasadnym.

Gdyby nawet uznać, że doszło do skutecznego zawarcia umowy cesji, to wskazać należy, iż zgodnie

z § 4 ust. 3 tej umowy, wierzytelności nią objęte miały przejść na powoda, pod warunkiem zapłaty spółce (...) wynagrodzenia. Powód nie wykazał jednak, że warunek ten został spełniony. Przedstawione na tę okoliczność oświadczenie M. G. stanowiło wyłącznie potwierdzenie tego, że złożyła ona oświadczenie określonej w nim treści, a nie dowód na to, iż w istocie zapłata wynagrodzenia nastąpiła. To także stanowiło argument przemawiający za oddaleniem powództwa.

Wskazać także trzeba, że wierzytelności objęte umową cesji miały zostać wskazane w załącznikach do umowy, tymczasem powód załączników tych nie przedłożył – ograniczył się do przedstawienia wykazu wierzytelności, który nie został przez nikogo podpisany, w szczególności brak jest na nim podpisów osób, które miałyby działać w imieniu stron tej umowy przy jej zawarciu, nadto brak jest podstaw do przyjęcia, by wykaz ten stanowił integralną część umowy. Z tej przyczyny również powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

W tych okolicznościach Sąd orzekł jak w sentencji.